

ای حکام، چه چیزی شما را از حمایت برادران مظلوم تان بازداشته است؟!

ای حکام، شما را چه شده است؟ چرا در میان تان مرد خردمند و هوشیاری وجود ندارد؟ چرا به جای آن که در برابر ظلم و ستم قیام و از حقوق مظلومان دفاع نمایید، تنها به تماشای درد و رنج مردم نشست‌اید؟ آیا نمی‌بینید که خون‌های بی‌گناه بر زمین می‌ریزد و جنایت‌کاران در سایه سکوت شما به جنایات خود ادامه می‌دهند؟

شما در حالی که قدرت و منابع عظیمی در اختیار دارید، به ناتوانی و بی‌عملی پناه برده و از هرگونه اقدام مؤثر و جدی برای مقابله با ظلم و دفاع از مستضعفان اجتناب می‌کنید، درحالی که امت اسلامی و مردم به شما امید بسته‌اند و انتظاراتی دارند، شما در غفلت و بی‌توجهی به سر می‌برید و تنها به سخنرانی در تریبون‌های بین‌المللی و ارسال نامه‌هایی به سازمان‌های بین‌المللی اکتفا می‌کنید.

آیا نمی‌دانید که دشمنان امت اسلامی، با اعتماد به سکوت و ضعف شما، هر روز بر جنایات خود افزوده و از هر فرصتی برای ضربه‌زدن به این امت مظلوم استفاده می‌کنند؟ آیا نمی‌بینید که این دشمنان در سایه سکوت و بی‌عملی شما به تجاوزات خود ادامه می‌دهند و شما هم‌چنان در تماشای این فجایع نشست‌اید؟

بی‌شک، شما از قدرت و توانایی‌های فراوانی برخوردارید و می‌توانید برای حمایت از مظلومان و مقابله با ستم‌گران گام‌های مؤثری بردارید. اما افسوس که در عمل، به جای آن که به نجات مردم بشتابید، به دنبال حفظ منافع زودگذر و ماندن در موقعیت‌های خود هستید. آیا نمی‌دانید که در این مسیر، تنها به تضعیف خود و امت اسلامی که به شما امید بسته‌اند، پرداخته‌اید؟

زمان آن فرا رسیده که از خواب غفلت بیدار شوید و با شجاعت و درایت، به دفاع از حقوق مظلومین و مقابله با ظلم و فساد بپردازید. تاریخ شاهد خواهد بود که شما چگونه در برابر ظلم و ستم ایستاده‌اید یا چگونه در برابر آن بی‌تفاوت باقی مانده‌اید. به امید آن که در این مقطع حساس، با تصمیمات قاطع و اقدامات مؤثر، به جایگاه شایسته و مورد انتظار امت اسلامی دست یابید و از این طریق، مسیر حاکمیت دین الله سبحانه و تعالی و کسب رضایتش را هموار سازید.

نویسنده: محمد مزمل